

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 170/2026
05.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Јасмине Симовић, Радославе Мађаров и Зорице Булајић, чланова већа у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Горан Живковић адвокат из ..., против туженог Републичког хидрометеоролошког завода, кога заступа Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради уплате доприноса, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1643/25 од 26.06.2025. године, у седници одржаној 05.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1643/25 од 26.06.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1643/25 од 26.06.2025. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 49610/21 од 20.11.2024. године, ставом првим изреке, дозвољено је преиначење тужбе учињено поднеском тужиоца од 01.08.2024. године. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да у име и за рачун тужиоца уплати надлежном органу припадајуће доприносе за пензијско и инвалидско осигурање обрачунате на најнижу месечну основицу за уплату доприноса у износу од 40.143,00 динара, за период и на износе наведене у том ставу изреке. Ставом трећим изреке, одбачена је тужба тужиоца у делу којим је тражио да се обавезе тужени да након извршених уплата из става другог изреке, у име и за рачун тужиоца попуни и поднесе надлежном Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање пријаву података за утврђивање стажа осигурања, зараде, накнаде зараде, основице осигурања и висине уплаћених доприноса “образац М4“ и пријаву промене података за утврђивање стажа осигурања, зараде, накнаде зараде, основице осигурања и висине уплаћених доприноса “образац М8“, за период радног ангажовања тужиоца, у периоду од 15.04.2013. до 15.10.2018 године. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 137.000,00 динара са

законском затезном каматом од дана наступања услова за извршење до коначне исплате. Ставом петим изреке, тужилац је ослобођен обавезе плаћања судских такси.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1643/25 од 26.06.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 49610/21 од 20.11.2024. године у ставу другом и четвртом изреке. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви тужиоца и туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. ЗПП.

Тужилац је поднео одговор на ревизију, захтевајући накнаду трошкова.

Предмет тражене правне заштите је уплата припадајућих доприноса за пензијско и инвалидско осигурање за тужиоца надлежном органу. О овом тужбеном захтеву, судови су одлучили уз примену одговарајућих одредаба материјалног права из чланова 2, 4, 6, 7, 13, 36, 37, 39, 40. и 51. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање („Службени гласник РС“ број 84/04, са новелама) и чланова 125. и 126. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање („Службени гласник РС“ број 34/03, са новелама), код утврђене чињенице да тужени у утуженом периоду није на правилан и законит начин обрачунао и уплатио за тужиоца надлежном фонду ПИО доприносе за пензијско и инвалидско осигурање на износе накнаде за обављени посао, уговорене закљученим уговорима о привременим и повременим пословима. Одлука не одступа од судске праксе у предметима са истим правним основом и чињеничним стањем као у овом предмету, па у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11... 18/20), Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради уплате доприноса (на износе уговорене накнаде за обављени посао из уговора о привременим и повременим пословима) поднета је 16.08.2021. године. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 40.143,00 динара, а што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, представља износ испод 40.000 евра.

С обзиром на то да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази

динарску противвредност од 40.000 евра, то је Врховни суд нашао да ревизија није дозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Врховни суд је одбио захтев тужиоца за накнаду трошкова одговора на ревизију, с обзиром да нису били нужни за вођење ове парнице, у смислу члана 154. став 1. ЗПП, због чега је у смислу одредбе члана 165. став 1. ЗПП одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**